

REDACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia.
BIAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile năfrancate nu
se primesc. Manuscriptele
nu se retrimit.

INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și
următoarele Birouri de anunțuri:
În Viena: E. Duka Nachf.,
Max. Augenthaler & Eberich Lechner,
Herrlich Schalk. Rudolf Weiss,
A. Spolnik Nachf., Anton Oppalik.
În Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. În Ham-
burg: Marcini & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
ră garmond pe o coloană 6 or.
și 20 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarifar și învoială.
RECLAME pe pagina a 8-a o
ceziă 10 or. senu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 8 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, eteșit
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. senu 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 123.

Brașov, Sâmbătă 3 (16) Iunie.

1900.

Ungurii și Austria.

Ne aducem aminte, că, pe când se iviseră mai întâiu dificultățile, gari au dat naștere actualei crize a dualismului austro-ungar, Maghiarii erau cei ce făceau mai mare gură, amenințând pe Austriaci cu separarea Ungariei, cu înființarea unui teritoriu vamal de sine stătător, ba chiar cu uniunea personală. Mișcarea pentru așa dîsa liberare a Ungariei de sub jugul economic austriac luase încă sub Banffy dimenșiuni considerabile.

Pe atunci noi am afirmat, că dorința de emancipare economică în sine este firască, dîr, că bărbații politici maghiari, chiar și cei din stînga extremă, de-ocamdată și pentru multă vreme încă nu doresc și nu voesc separarea de Austria, fiind convinși, că ea ar avea urmările cele mai periculoase pentru Ungaria. Cum-că judecata noastră de-atunci a fost corectă, o dovedește destul de eclatant purtarea de ađi a Maghiarilor. În loc să se bucure, că evenimentele cele mai noue din Austria ar pute favorisa mai mult ca orî și când o acțiune a lor contrară pactului dela 1867, ei sunt din contră foarte îngrijați și limbajul foilor unguresci e foarte moderat în raport cu alte vremuri.

Cei drept, diarele opoziționale scriu și acum articuli, ce par a apăra înflăcărat acel punct al programului lor, care tinde la deplina independență a țării, dîr nici tonul acestor articuli nu mai este vehement, ca odinioară. S'a pălit mult în timpul din urmă nimbul Kossuth-iștilor, și presiunea, ce o eserită critica situațiune politică economică asupra monarhiei întregi, se resimte și în șirurile lor, mai rărîte și mai slăbite.

După cum stau astăđi lucrurile, face impresiunea mai mult, că Austriacii ar vrea să se rupă de Ungaria și că acesta este, care nu vrea să renunțe la contractul încheiat. Din declarațiunea ce a făcut-o ministru-președinte Szell Sâmbăta trecută în comisiunea financiară, rezultă clar și limpede, că cercurile conducătoare maghiare nu se gândesc, de-ocamdată, a sgudui din parte le legăturile cu Austria.

Vorbind despre eventualitatea unei crize constituționale în Austria, Szell dîse, că și în cazul acesta Ungaria trebuie să țină neclintit la sancțiunea pragmatică și la drepturile și îndatoririle ce isvoresc din ea; astfel este eschisă separarea ei de Austria. Decă viața constituțională ar inceta pe timp mai îndelungat în Austria, legea pactului dela 1867 ar trebui să fiă schimbată și revidată în ce privește modul de tratare a afacerilor comune, dîr și acesta numai în spiritul și amăsurat motivelor și scopurilor acestei legi.

Ērăși și-a luat Coloman Szell geamantanul, ca să plece în „afaceri oficiale“ la Viena. De sigur, că eventualitățile, de care a vorbit înaintea comisiunei financiare, vor

forma o preocupățiune principală a sa în acesta călătorie.

Oficioșii lui se silesc a descrie cu această ocașiune în colorî cât mai prietinoase și optimiste situațiunea, în care se află Ungaria față cu cele ce se petrec în statul celalalt dualist. Ei găsesc, că de-ocamdată nu se ridică nici un pericol iminent pentru căsătoria Ungariei cu Austria, că dificultățile cu delegațiunea și cu cvota, singurele, prin carî Ungaria ar pute fi imediat atinsă de încurcăturile austriace, sunt și pot fi delăturate încă pe timp de un an.

Așadér, după oficioșii lui Szell, Ungaria pôte fi liniștită încă cel puțin un an, în speranță, că nici după aceea nu va fi vorbă în serios de despărțire, ér d-l Szell nu va ave să facă trebă mare la Viena.

În această situațiã de bună speranță în viitor, ministru-președinte unguresc nu se va grăbini cu noule alegeri pentru dietã. Pentru aceste, ne spun tot ómenii lui, mai e timp și în anul viitor.

Luptă la cuțit.

Mare luptă se dă nu numai în sfatul țării, ci și afară pe tot întinsul „globului maghiar“ între catolicii și protestanții unguri de-o parte, și între partida populară și mameluoi guvernamentali de altă parte.

Lupta ia caracter pronunțat confesional, dîr în adîncul ei colcăe ura dintre partidele maghiare, semn, că se apropie alegerile generale dietale; apoi chiar în sînul partidului dela putere sunt divergențe acute dușmăni vechi și pasiuni, carî cu greu vor pute fi potolite.

Cum-că nu e de glumă, arată până la evidență ceea ce s'au petrecut șilele acestea. Scim, că la Clușiú s'au adunat protestanții unguri, ca să pună bazele unei alianțe reformate. Rol principal a jucat aici br. Desid. Banffy, al cărui discurs l'am fost schițat într'unul din numerii precedenți. Banffy a ținut la Clușiú și un toast, în care a scăpat, cu senu fără intențiune, nisce vorbe grele. A đis adecã: „Pentru acum noi protestanții ne putem întruni încă liber. Doresc, ca și pe viitor să fiã așa“.

Cuvintele acestea au produs sânge foarte rîu la catolicii unguri și unul din deputații partidei populare a interelat pe ministru de culte și instrucțiune publică în ședința de alaltăeri a dietei, trăgîndu-l la dare de sémã, de ce n'a respins până acum insinuățiunea, că guvernul ar umbla cu gîndul, ca să despóie pe protestanți de drepturile lor? Atacul contra protestanților nu pôte veni decãt: senu din partea guvernului, senu din partea catolicilor, senu dela partida populară. Ei bine, đise interelatorul Rakovszky, partida populară nu se pôte gîndi la așa ceva, catolicii unguri cu atât mai puțin. Dér guvernul? Se pôte óre permite, ca un bărbat, care ocupă o funcțiune înaltă în stat ca Banffy, să iese în țără și să bânnească guvernul, că ar vré să scurteze drepturile protestanților? Așa ceva e imposibil, e neesplicabil! De ce dér ministru de culte tace, de ce nu respinge insinuarea jescnică a unui om, care mai înainte a fost șeful politic al actualului ministru-președinte? ș. a.

De aici s'a născut o discuțiune înfocată și a trebuit să ia cuvîntul și ministru

Wlassics, ca să răspundă. A đis și el, că nu-i este permis nimăuui a bănuî, însé pe cât a fost de cruțator cu fostul șef al senu Banffy, cu atât a tractat mai aspru partida populară. Se miră Wlassics, cum de e tras la răspundere pentru un toast al lui Banffy.

În discuțiune a întervenit și ministru-președinte Szell, care a întregit cuvintele lui Wlassics cu declarațiunea, că guvernul nu se ocupă cu lucruri așa de mici, cum e de pildă un toast, senu o mutilare de emblema. Tot cam așa đicea pe vremea lui și Banffy.

Din tóte reiese, că actualul guvern se teme a-se declara pe față contra lui Banffy și a clicașilor lui și după cum s'a vedut și din discuțiunea asupra afacerii mutilării amblemelor, mai curînd e aplecat a acusa pe catolici de netoleranță confesională. Firesce, atitudinea acesta sovăitoare dă și mai mult ansă partidei populare de a-și ridica conștient și energie capul în contra curentului cosmopolit de sus și a ținé spiritele în continuă agitațiune pe tema, că catolicismul e persecutat în Ungaria, pe când cei dela stăpînire întorc arma și đic, că nu catolicismul e cel persecutat, ci din potrivã el este persecutorul și instigatorul.

Organul partidei populare este grozav de indignat și i-o spune lui Szell în față, că a apucat și el în vâgasele atitudinii banffyane și-l face responsabil pentru tot ce se lucrăza contra catolicilor și a partidei populare.

Intrăceea presa jidano-maghiară „liberală“ aduce smirnă și tãmăie lui Szell și lui Wlassics, pentru-cã au sciut, prin declarațiunile lor făcute în dietã, să calce pe cerbicea „ultramontanilor“ și să le desaprobe în plin parlament atitudinea „ațîțătoare“ și intoleranța confesională.

Lupta merge astfel din ce în ce mai înverșunată, merge până la cuțit între catolici și protestanți, între guvernamentali și opoziționali partidei populare și va ajunge de sigur la cel mai înalt grad, când va suna ora parlamentului unguresc actual.

Tóte se fac și se dreg în fața viitorilor alegeri, carî nu vor fi mai puțin șgomotóse, sângeróse și costisitoare, ca alegerile din urmă sub Banffy.

Dalmatini și Italiani.

Se scie, că Dalmatinii catolici erau până acum mari adversari ai Italianilor autonomiști. Cesti din urmă, sprijiniți și de Sêrbî, erau în viața politică-administrativă covîrșitori în majoritate față cu partida națională dalmatină, respective partida croată. În timpul din urmă însé, Croații au desfășurat o mare activitate, așa că de pildă érna trecutã cu ocașiã alegerilor comunale, au reușit pretutindeni candidații partidului croat. Italianii și Sêrbii rēmași în minoritate n'au desperat totuși și au început să organizeze în intréga Dalmațiã partida-autonomistã, pentru-ca să pótã lua față cu Croații lupta în tot momentul.

Cu atât mai surprîndetor este acum ceea-ce scrie „Hrvatska Domovina“. Numita fóiã đice, că în momentul când membrii dalmatini ai „Reichsrath“-ului au trimis această veste, că parlamentul central din Viena stã în pragul disolvării și se vor face alegeri noue parlamentare, partida națională dalmatină a decis, să pãșescã la un compromis cu autonomiștii, respective Ita-

lienii, pentru-ca prin acesta să-și asigure egeмония în Dalmațiã.

Punctele compromisului vor fi următoarele: 1) Autonomiștii nu se opun introducerii limbei oficiale croate; 2) Partida națională se obligã, ca să trimitã în „Reichsrath“ doi deputați autonomiști, unul dintre marii proprietari și unul din vre-un oraș al Dalmației. Va susține 8 școle cu limba de propunere italiană, anume: în Sebenico, Tran, Spalato, Curzola și în alte 4 orașe, pe cheltuella țării; 3) Partida națională renunță la programul senu privitor la unirea Dalmației cu Croațiã.

Prin acest compromis, đice mai departe actul pregătitor al alianței, guvernul austriac va crea o majoritate stabilă în dieta provincială, care se va grupa în jurul ideii unității politice a țerilor ocupate cu Dalmațiã.

Notãm, că cercurile politice din Dalmațiã, mai ales Croații, primesc cu îndoiellã scirea despre acest compromis.

Nu este lege.

Tohanul-vechiú, 15 Iunie n.

Pentru susținerea școlei noastre dăm repartiția și alergãm pe la amicii și cunoscuții români după bani; părinții noștri au făcut-o cu multã jertfã și sudóre, lãsatu-o-au noue, ca să o îngrijim și pentru fișe-o păstrãm, ca dintr'ênsa luminã să scóatã fie-care surcel al acestei comune. Sub scutul legii ne-am pus, și am cređut, că legea e sfântã, dér zadarnicã-i scrisórea legii pentru noi. — Pentru comoditatea — și dorul de mărire — al unui inspector, se persiflãzã legea în țera asta și noue ni-se mână apa la gurã, cãci de ce am mai fi buni?

În anul trecut ni-a venit ordin dela d-l inspector reg. din Fãgãraș, ca să trimitem — d-sale — or-œe hãrtiã, scrisã în „limba statului“, cãci altfel va fi respinsã. Contra acestei ilegale pretensiuni am recurat la comisiunea administrativã din Fãgãraș arãtãnd § 22 din legea de naționalitate, care ne dã drept să coréspondãm în limba noastră protocolarã, limba română.

Recursul nostru a fost respins, aducîndu-se înainte ordinațiunea ministerialã 47.262/887 (Ministru de culte), care ar prescrie să coréspondãm cu inspectorul în limba maghiarã. Cercetãnd am aflat numita ordinațiune, care, — abstragînd dela aceea cã-i numai ordinațiune și nu lege — nici nu se referese la noi, ci la autoritățile cele mai înalte eclesiastice (Consistóre) și și dela acestea pretinde numai atât, ca să serie columnatim și în limba maghiarã referadele lor cãtrã inspectorii regesei.

Am înaintat deci recurs la ministru de culte și instrucțiã publicã cređînd, că ni-se va face dreptate și decã nu exclusiv, cum drept avem, cel puțin columnatim, cum însași ordinațiunea spune — ne va permite să coréspondãm cu inspectorul.

Recursul nostru a fost refusat și ni-se impune acum categoric a face coréspondența numai în limba statului (maghiarã).

Asta-i va să đicã legea și dreptatea d-lui prim-ministru Szell? orî frasa d-sale nu-i numai praf în ochii proștilor? — Nu este asta cãlcarea cea mai sfruntatã a legii, dreptului și chiar ordinațiunei ministeriale însași?

Amar ne dóre inima, când trebuie să spunem acesta în gura mare. Prea ne-a

ajuns apa la gură, prea suntem batjocuriți în casa noastră. *Noi suntem extra legem.* Dreptatea nu-i pentru Român, decât praf în ochii lumii.

Și crede d-l ministru de culte, că face serviciu maghiarisării, când asemenea jorđe amare ne aplică??

Spunem lumii mari, că așa ni-se face nouă Românilor; și putem dice cu inimă liniștită, că lege în țera asta pentru noi nu este.

J.

Cronica externă.

Proiectul flotei germane a fost primit și de *consiliul federal*, care este forul de aprobare a hotărârilor parlamentului. Proiectul a fost primit în textul, ce-l stabilizează „Reichstag”-ul berlines. S'a implinit așa-dér voința împăratului Wilhelm, care în bucuria sa a ridicat la rangul de nobil pe ministrul de marină *Tirpitz* și pe succesorii lui legali. Împăratul a răspuns printr-o telegramă societății de navigațiune Hamburg-americană, care-l felicitase din incidentul primirii proiectului. În telegrama aceasta împăratul dice, că acumare în mâna sa mijlocul, de-a apăra și pe mare pacea universală.

Situația în Italia continuă a fi gravă. Foile oficiose guvernamentale scriu, că decă opozițiunea din parlament nu va renunța la obstrucțiune, guvernul e decis a conduce afacerile *fără de parlament*. Majoritatea covârșitoare, dice ele, nu pôte să se plece volinciei minorității. Se va întâmpla așa-dér și în Italia ceea-ce se întâmplă în Austria: se va governa cu „ordonanțe de necesitate.”

Din Serbia. Regele Alesandru al Serbiei face de câte-va zile o călătorie prin țera sa. La 13 Iunie n. a ajuns din Knyzevac la Niș, ultima stațiune a călătoriei. În Knyzevac, regele, însoțit de tatăl său Milan, a fost primit serbătoresce. La banchetul dat în onoarea lui de corpul ofițerilor, regele a accentuat într'un toast însemnătatea armatei și a exprimat bucuria, că reforma armatei s'a făcut surprinzător de grabnic. Exregele Milan a ridicat un toast în limba franceză pentru regele României, și un toast în limba sârbă pentru principele Bulgariei, la care au răspuns reprezentantul României în limba franceză și reprezentantul Bulgariei în limba bulgară.

Turburările antisemite în Konitz. Din Konitz sosesc sciri serioase asupra evenimentelor de Duminecă. Masse mari de manifestanți se aglomeră în stradele orașului. Populațiunea resistă față la arestările manifestanților. Când lumea, venind dela biserică, află pe strade de arestarea unui lucrător bănuț ca implicat în afacerea asasinatului, o agitațiune indescriptibilă cuprinse populațiunea. Cu toate că poliția și gendarmia umblă cu săbiile scose prin stradele principale pentru a împrăști mulțimea, totuși un grup de resoulați isbuti a deschide un bombardament puternic de pietri asupra sinagogei, încât nu rămase nici un geam întreg. Apoi merseră prin strade și sparseră vitrinele evreiesci. Un pluton de pompieri a fost incapabil să împrăscie mulțimea cu tulumbele. Comisarul polițienesc din Konitz, voind să intervie, fu atacat de mulțime. Tote cărciumele fură închise din ordinul poliției. Gendarmia e consemnată pentru paza sinagogei demolate. Un arestat fu furat din mâinile comisarului Iost, ér acesta fu bătut. Populațiunea revoltată amenință a ucide pe Evrei. În interiorul sinagogei deja totul e distrus. Două companii de soldați au sosit la fața locului. S'a proclamat starea de asediu.

Complicațiunile în China.

Cu toate că comunicațiunile din China sunt foarte anevoioase, fiind-că liniile telegrafice sunt tăiate, afară de cea transiberiană, sosesc sciri telegrafice de-o mare importanță, care provocă pretutindenți o mare impresiune.

Prima ciocnire.

Alaltăeri a fost prima și serioasă a amesteoului european. Cei 2000 de soldați europeni, care au mers cu trenul la Peking pentru-ca să apere pe Europeni, au fost atacați pe drum de Boxeri la *Langfang*, cam 30 ohm. depărtare de Peking. Marinarii englesi au alergat în ajutorul avansposturilor, pe care le atacaseră Boxerii, și s'a desfășurat o luptă în totă forma. Englesii au descărcat armele asupra Boxerilor și au ucis 40 din ei. Dintre Englesi n'a fost rănit nici unul. Trupele europene au luat apoi la gônă pe Boxeri și au ocupat două sate.

Linia ferată e stricată rău. Expedițiunea acosta europeană avea 915 englesi, 350 germani, 300 ruși, 158 franceși, 104 americani, 51 japoneși, 40 italieni și 25 austriaci.

Asasinarea cancelarului japonez.

După cum am semnalat și eră, o telegramă din Peking anunță, că soldați ai gardei imperiale chineze, favorizați de împărat, au asasinat pe cancelarul legațiunii japoneze. Faptul acesta a produs pretutindenț sensația. Guvernul japonez cere satisfacția dela curtea din Peking.

Pregătirile Japoniei.

În urma celor întâmplăte, Japonia pregătesce trimiterea unei puternice armate la China. Japonia ar vré să opereze independent de celelalte puteri, din care pricină pot să urmeze primejdii și mai mari. Este remarcabil, că guvernul japonez ține să-și valideze drepturile separate asupra provinciilor Cekiang, Fokien și Kiangsi.

Cum-că Japonia are de gând să procedă de sine stătător și energie, arată și faptul, că a mai trimis la Taku patru corăbii nouă de război cu mulțime de omeni.

Trupele rusești.

Forța armată rusă, care se află în apropiere de Peking, constă din următoarele trupe: brigada est-siberiană de tiradori cu 8 batalioane (8000 omeni); 1 regiment de cazaci transbaicalieni, 6 escadrone (900 călăreți), 3 baterii de câmp (24 tunuri și 700 omeni); 1 companie de saperi (200 omeni), 2 regimente de infanterie de cetate (2000 omeni), 2 batalioane de artilerie și alte trupe — cu totul 14,000 omeni. Într-o depărtare ore-care se mai află vre-o 40 batalioane, în total 40,000 omeni infanterie, 29 sotnii cavalerie (4350 omeni și cai), 14 baterii de artilerie (68 tunuri). Afară de acesta flota rusă și reprezentată în acele părți ale Chinei prin 45 de vase de război, dintre care 14 mari, 20 torpilor etc.

Rusia are așa-déră în China o considerabilă forță armată, cum toate celelalte puteri la olaltă n'au nici a treia parte.

SCIRILE ȚILEI.

— 2 (15) Iunie.

Timbrul pentru anunțuri și călindare. Legea pentru cassarea timbrului pentru anunțuri, plcate și călindare s'a sancționat de monarch și s'a publicat în numărul mai nou al fôiei oficiose unguresci. Cu începutul țilei de 1 Iulie nu se vor mai plăti obișnuitele timbre de câte 30 cr. pentru anunțuri. Călindarele, ce se vor țipări în anul acesta pentru anul viitor 1901 se vor pute pune în vânzare și fără timbru.

Nenorocire. O mare nenorocire s'a întâmplat adă dimineața la orele 7½ în Strada Orfanilor, vis-à-vis de restaurantul „Împăratul Roman”, unde se făceau lucrări de zidărie și reparatură la o veche casă cu etaj. Clădirea înaintase așa de mult, încât pe dinafară era aproape gata. Adă la 7½ ore, tocmai când lucrătorii aveau pauză pentru dejun, a cădut o mare parte a părții de cătră stradă, de sus până jos, apoi plafondul din primul etaj și boltitura pivniței, producând prin caderea lor un sgomot mare. În momentul acesta se aud țipetele sfâșietore ale bieților muncitori. Unul din ei, un tiner zidar din Arad, care se afla la pârtele de cătră stradă, fu în-

mormântat sub ruinele părții de sus. Alți patru lucrători, care se aflau în parterul din interiorul clădirii, au fost de-asemena turțiți la pământ. Cel dintăi fu scos mort de sub ruine; dintre cei patru din urmă unul fu scos grav rănit, ér ceilalți scăpară mai puțin vătămăți. Nenorocirea a produs adencă impresiune în public.

Un Român premiat. Se scrie din Paris diarului „Patriotul”, că cu ocaziunea distribuțiunii recompenselor la „Salonul din Paris”, ce se face în fiă-care primăvară, care solemnitate a fost presidată de ministrul instrucțiunii publice Leygues, un Român Gabriel Popescu a primit mențiunea onorabilă pentru gravurile sale espuse la Sa'on. D l Popescu a fost felicitat în mod călduros de fostul său profesor, Bouguereau, precum și de mai mulți artiști franceși și români prezenți.

Cunună. Poimâne, Duminecă, în 4 (17) Iunie, la 3 ore p. m. se va săvârși în biserica cu hramul S-tei Treimi din cetate cununia d-lui *Nicolau Dima*, fiu al d-lui profesor gimn. Pant. Dima, cu d-ra *Elena I. Safrano*. — Adresăm tinerei părechii și familiilor căldurosele noastre felicitări!

Incidentul între principele Bibescu și Paul de Cassagnac. Diarul parisian „La Presse” face istoricul acestui incident, spunând, că principele George Bibescu, care a făcut serviciu în armata franceză și a căru frumôsă purtare în Mexic și n războiul dela 1870 n'a fost uitată de nimeni, făcuse de curând Academiei de științe morale și politice o comunicare asupra duelului. Acosta comunicare a fost viu criticată din partea d-lui Paul de Cassagnac. Principele Bibescu, găsindu-se grav ofensat de două articule apărute sub semnatura acestui din urmă, a rugat pe doi amici ai săi, d-nii Comte Justinien Clary și Friederic Vasseaur, de a-i cere reparațiune. D. de Cassagnac, refuzând să se bată, între principele Bibescu și martorii săi a urmat o corespondență, care s'a încheiat cu următoarea scrisore a principelui Bibescu datată Paris, Hotel Liverpool 31 Maiu.

Scumpi prietini! D. Granier de Cassagnac m'a atacat pe tonul cel mai grosolan.

Pe lângă acesta, el a contravenit la dreptul de răspuns, trunchind scrisoarea mea — îmbucătățită și țipărită cu litere mici — cu reflecții, cu atacuri nouă și mai grosolane, astea imprimate cu slove mari. Și când, după ce au traversat Europa, viu să-i cer reparațiune, el stă pitulat în colțul diarului său, premeditând pândă, dér refuzând lupta.

Refuzând de a-mi acorda satisfacția, d. Granier de Cassagnac se pune în afară de dreptul comun.

Las omenilor de inimă sarcina de a judeca purtarea sa și afirm, că printre membrii acestei prese parisiene, în care am număroși amici, nici unul nu s'ar fi făcut vinovat de proceduri așa de incalificabile.

Scriind că „doctrina mea avea un parfum de Valachia”, că atunci când „șgării pe Român dai peste barbar”, d-nul Granier de Cassagnac a uitat, că la spatele barbarului o să găsească pe soldat, Român prin sânge, creat cetățen francez între două companii, soldat, care nu permite se se atace în persoana sa nici una, nici alta din cele două patrii ale sale.

Am voit să fac d lui Granier de Cassagnac cinstea de a încruși fierul cu densus; constat că este dintre aceia, care injură, dér nu se bat.

Regret, scumpii mei amici, că v'am deranjat de geaba. Vă mulțumesc încă-odată și sunt al vostru cu totă inima. — *George Bibescu*.

Un furt de 300,000 ruble. „Universul” primesce următoarea telegramă din Iași: Constaniin Buriade, cassierul băncii Odesa, a dispărut delapidând o sumă de 300,000 ruble. Numitul a trecut Duminecă granița pe la Ungheni venind la Iași, având pașaport turcesc vizat de consulatul român din Odesa. El a descins la hotel „Rusia” și a plecat eri. Se bănuiesce, că s'a dus la America, Serviciul siguranței publice a telegrafat în o mulțime de locuri. Din sorgintea sigură se afirmă, că prințul Mavrocordato și alți Români, ce

au capitaluri la banca din Odesa, sunt îngrijați, de teamă să nu piardă banii.

Predică. Duminecă va predica în biserica Sf. Adormiri din cetate părintele capelan militar, d-l N. *Fizeșianu*.

— Poimâne (Duminecă în 4 Iunie v.) va predica în Biserica Sf. Nicolae din Prund (Scheiț) părintele Dr. *Vasilie Saftu*.

Fuga sorei Sultanului. Diarele din Viena spun, că se adeverește scirea, că sora Sultanului și soția lui Mahmud-Pașa voia să se refugieze în străinătate. Princesa *Senla*, îmbrăcată ca o cameristă, avea de gând să plece cu vaporul Cambodge și să se ducă la bărbatul ei. Fiind descoperită, sora Sultanului a fost reconduasă la Yidis-Kiosk.

Liferare. Dela camera comercială și de industriă din loc se anunță: Se publică concurs pe cale de oferte pentru liferarea a 12.000 părechii papuci pentru ostași de rând și alte 11.000 părechii ușore pentru honvețime. Prețul celor dintăi 9 cor. 70 bani, ér a ghetelor ușore 8 cor. 32 b. Incălțămintele trebuie să fiă gata până la finea lui Martie 1901. Ofertele sunt a-se înainta până la 1 Iulie n. c. la sus numita cameră. Pentru comanda district. Nr. VI a honvețime din Clușiș este de liferat ovés, frâu, paie și lemne de foc. Condițiunile se pot vedé în biroul aceleeași camere.

Operator de bătături. În Brașov se află de câte-va zile domnul Dimitrie Daul român de origine din Chișineu, comit. Aradului, care este foarte dibaci în a depărta bătături (ochi de găină) fără nici o durere și acesta o face în câte-va minute. Ni-am convins personal despre dibăcia lui și astfel îl putem recomanda tuturor. El locuiesce la birtul Nr. 4 din Brașovul-vechiu, lângă hotelul Bucuresci.

Ciuma. După scirile sosite la serviciul român sanitar, se confirmă scirea despre existența ciumei în Smirua. Până acum sunt declarate ca infectate de ciumă următoarele localități: Indiile englese, cu toate teritoriile circumvecine până la Bagdat, frontiera turco-persană, Arabia, Egiptul, Canalul de Suez, Port-Said, Smirna.

Aparate de fotografie pentru diletanți. Firma A. MOLL, liferantul curții c. și r. din Viena Tuchlauben Nr. 9 își recomandă amatorilor de fotografie, articolele sale necesare pentru fotografia. La cerere trimite liste ilustrate conținând prețurile. Depozite în Brașov la F. Jekelius, F. Kelemen, Victor Roth farmaciști. Teutsch și Tartler, D. Eremias nepoți

Flori de teiu.

III.

Ochi albaștri... I am visat odată... de mult., și nu-i mai pot uita.

Se făcea, că eram posomorit, mai posomorit decât o vale înoroiată și mă simțiam străin și fără nici un ajutor. Mergeam uitat printr'un pustiu fără de margini și întuerecul, care învâluia pământul, mi-se părea o pleopă scârbosă, lasată peste ochiul unui mort. Lacrimile îmi încremeniseră pe luminile ochilor și-o greutate ne'nțelăsă îmi înăbușa suflarea.

Luna eși dintre nori visătoare și mărță. Nici-odată n'am vădut'o așa de fermecătoare. Părea mai veselă, mai fericită ca altă-dată., cine scie... pôte fiind că eșise de sub nori; după țile de plôia, o di frumôsă pare o minune de seninătate și sufletul scăpat din suferință pare cu mult mai fericit, decât cel care n'a suferit nici-odată.

Când coborâi ochii dela lună rămăsei uimit: nu sciu cum... pustiu nemărginit de-adinăuri se prefăcuse într'o grădină. Înaintam pe-o potecă plină de flori, pierdut cu totul în liniștea atmosferei primă-veratice. Mă simțiam mai bine, dér par'că tot îmi lipsia ceva; adierea unui dor, venită din altă lume, îmi gâdila sufletul.

Pe când mergeam așa... visător, dintre nisoc êrini mai albi, decât veninováția, îmi răsări un cap de ânger uimitor de drăgălaș. Pêrul., rațe din sôre, obrăjii... doi boboci

de trandafir și ochii., cu ce să-i asemăn în lumea asta? Ați văzut vre-odată zimbetul ceriului la răsărit, când se cumpănesce ziua cu noaptea?...

De ce tresar, aducându-mi aminte de farmecul acelei priviri?

De ce n'a ținut visul acesta totă viața?..

De câte-ori mă cuprinde dis gustul de viață și sila pe lume, 'mi 'ndrept pașii pe cărarea din grădina visată și mă opresc cu oernic în fața crinilor mai albi decât nevinovăția.

Ochii albaștri... 'I-am visat odată... de mult., și nu-i mai pot uita.

Veturio.

Răsboiul din Africa sudică.

El încă departe de sfârșit. Ba după scrierile publicate în foile franceze, încă de aici înainte au să urmeze lupte însemnate între Buri și Englesi. Nici Oranje, nici Transvaal, ba chiar nici Natalul nu este curățit de Buri, cum se lăudase Roberts și Buller mai acum două săptămâni. Din potrivă, ese tot mai mult la ivăla, că Englesii au suferit înfrângeri mari în Transvaal, ér diarul „Matin“ spune, că situația Englesilor este atât de critică, încât vor trebui să reia totul dela început.

Cu totul alt-fel prezentă lucrurile Roberts. El telegrafază la Londra din Pretoria, că generalul Methuen i-a succes să învingă pe De Wette (în Oranje), și să-i împarșoie armata.

Mai spune Roberts, că are mult de lucru cu Botha, care după predarea Pretoriei s'a retras spre răsărit dela Mittelburg. Roberts ia decis să-l atace în 11 l. c. Dar nu-l putea ataca în front, fiind-că era prea tare. A trimis dér pe French și Hamilton să-l atace în cõste, dér amândoi au întâmpinat o mare rezistență. Despre rezultatul ulterior al frecărilor cu Botha, Roberts tace.

„Times“ din Londra dá câte-va amănunte despre ocuparea Pretoriei. Când trupele englese au intrat în oraș numai puțin locuitorii se puteau vedé. Mulți se închiseseră prin case. Ofițerii statului major engles s'au sus la palatul președintelui ca să se prezente dõmnei Krüger. I-a primit un preot olandez, care i-a avisat, că dõmna Krüger se află acolo și că vré se rămână și mai departe în palat. Ea era îmbrăcată în haină de catifea neagră, pe cap cu un șal negru și de-o atitudine liniștită. După ce s'au făcut cunoscințele, ofițerul mai în vîrstă a împărțit dõmnei Krüger, că burgherii, cari păzesc casa președintelui, vor fi înlocuiți cu un detașament engles. Bêtrâna femeia, dând din cap, se invoie. Buri au fost apoi provocați, să pună armele și mușchișii.

Purtarea Englesilor în Pretoria față de soția bêtrânului președinte a fost destul de umană. La ei acasă sunt însă mai puțin scrupuloși, mai ales față de persoana lui Krüger. O fõia englesă se vede îndemnată chiar a dojeni pe compatrioții săi pentru-că tot mereu ard fotografia lui Krüger, și dice: „Ar fi timpul să cugetăm éráși serios. Destul am sêrbătorit, destule stéguri am arborat, destul vin și șampaniă am beat. Datoria poliției este să ne readucă la calea cumințeniei. Am auđit destule cântece și musică națională și nu ni-ar strica, decât am tracta mai cinstit cu persoana lui Krüger. Arderea fotografiei lui Krüger nu e nici frumos, nici potrivit pentru manifestarea patriotismului.

Congresul silvicultorilor la Paris.

Dilele acestea a avut loc în Paris un mare congres internațional de silvicultori, la care au luat parte o mulțime de reprezentanți din diferitele părți ale lumii. Președinte al congresului s'a ales d-l Daubris, consilier de stat și forestier distins. Ca secretar general, d-l Charle-Magne, un alt forestier destul de cunoscut.

Dela început congresiștii au trebuit să se separe în trei secțiuni, constituind

pentru fã-care secțiune un biou aparté. Mulți delegați străini au primit felicitări unanime dela congresiști, între cari și dela Kiss de Nemesker, secretar de stat la ministerul de agricultură din Ungaria, care a obținut felicitările întregii sale secțiuni, pentru-că în timp de 30 de ani a plantat 70 de milioane de arbori. Înainte de a se separa în secțiuni, congresiștii au asistat la una din conferințele cele mai instructive ținute de d-l Melard, inspector al pădurilor în Franția. Acestă conferență a fost un adevărat strigăt de alarmă, căci conferențiarul a susținut, că pădurile mor, pădurile se omóră și producțiunea forestieră se micșoréză din ce în ce. Așa în Franția, care importă lemne pe fã-care an pentru 140 de milioane de lei, produsele sale forestiere nu mai sunt în stare să satisfacă cerințele industriale.

Tot așa în Anglia și în Belgia. Êtă escedentul esportațiunilor în diferitele țeri: Franția 98 de milioane, Anglia 471, Belgia 102, Terile-de-jos 18, Elveția 14, Germania 343, Danemarca 31, Spania și Portugalia 35, Italia 31, Grecia 3.

Prin urmare escedentul importațiunilor de lemn în aceste țeri este de 1 miliard și 146 milioane lei.

Sunt și țeri cu escedente de esportațiuni, ca: Austro-Ungaria 200 milioane, Norvegia 46, Suedia aprõpe 200, Finlanda 84, Rusia 134, România 4, Statele-Unite 100, Canda 127.

Este de observat, că situațiunea acestă nu se pôte menține mult, deõre-ce în realitate țerile cu escedent de esportațiune, nu sunt cu escedent de producțiune, ci sunt țeri cu escedent de destrucțiune.

Pădurile devastate nu sunt înlocuite sêu reconstituite; pe lângă acestă, catastrofa finală se va apropia și prin faptul, că pretutindeni populațiunile cresc și prin urmare trebuințele de lemn vor fi mai considerabile.

Deja statisticele arată clar acestă. Ce este de făcut?

„Tribune“ recomandă Melard — să se depărteze prejudițiile fõrte răspândite, că a pune o țeră nouă în valõre, însemnă a-i distruge pădurile“.

Convocare.

Membrii fundatori, pe viață, ordinari și ajutatori din despărțământul Bistrița al „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român“, precum și toți sprijinatorii culturii poporului se convocă prin acestă, conform §-lui 41, din statutele la adunarea cercuală pe Duminică, 24 Iunie n. 1900 la 3 ore d. a. în Bistrița în sala dela „Gewerbe-Verein“.

Ordinea de ȃi: 1) Deschiderea adunării prin directorul despărțământului. 2) Inscierarea de membri noi și incassarea taxelor. 3) Alegerea directorului despărțământului și comitetului cercual. 4) Stabilirea bugetului pe 1900—1901. 5) Cetirea disertației „Ceva din istoria chinezatelor române“ de Dr. Victor Onișor și a altor disertații ce sunt a se anunța la președinte cu 3 zile înainte. 6) Alegerea a doi delegați pentru adunarea generală. 7) Eventuale propuneri. 8) Inchiderea adunării.

Bistrița, 12 Iunie 1900.

Dr. Dumitru Ciula, Dr. Victor Onișor,
director. notar.

Petreceeri.

Tinerimea teologică din jurul Ciceu-Cristurului va aranja în 15 Iuliu st. n. 1900 în comuna Ciceu-Cristur sub scut sigur petrecere de vară. Intrarea: pentru persoană 2 cor. în familiă 1 cor. 60 bani. Venitul curat e destinat în favorul bisericeii gr. cat. din loc. Începutul la 6 ore p. m. P. St. familii sunt avisate la proviziunea proprie. Stațiunea căii ferate în loc.

Pentru comitet: Georgiu Isaiș, președinte; Pavel Salman, v.-președinte; Gavril Marțian, secretar; Valeriu Deac, cassar, Ioan Pop, controlor. — Membrii în comitet: I. Bal, Val. Bercian, Gr. Blaga, Il. Blaga. V. Borgovan, C. Bud, Oct. Bulbuc, A. Bungeardean, I. Cerghi, Al. Ciacoi, T. Cherebe-

țiu, V. Coșbuo, C. Dumbravă, I. Farcașiu, Em. Meruțiu, I. Morariu, A. Mureșian, I. Nagy, V. Pașca, V. Pocol, A. Pop, I. Pop, I. Pop, I. Rebrean, E. Sigarteu, Val. Vertic, Pant. Zagrai.

Suprasolvirile se vor primi cu mulțămită și se vor chita pe cale ȃiaristică.

Literatură.

A apărut Nr. 11 din „Noua Revistă Română“ pentru politică, literatură, științe și artă“ cu următorul sumar: A. D. Damianoff: Băncile de emisiune și circulațiunea monetară (în special Banca Națională Română); Ovid Densușianu: Asupra unei posesii a lui Iancu Văcărescu; Haralamb G. Lecca: În somn (poesie); Petru V. Hanes: Alecu Russo; Ioan Pop-Reteganul: Ursoane Granciului; Lazăr Șăineanu: Nastratin Hoge; Th. D. Speranță: Asupra jocului de călușeri; Ștefan I. Răsnoveanu: Psihologia artistului dramatic (anchetă asupra artiștilor dela teatrul Național). — Mișcarea literară și științifică: Aurel Iorgulescu. Stoguri blonde (poeme și prosă). — Artur Stavrii. Pe același drum (poesii). — Raymond Manigot de Cacérés. Bucarest (Souvenirs d'un parisien, roman contemporan). — Notițe bibliografice.

Suplimentul I. Societatea teosofică și scopul ei. — Academia maghiară. — Mișcarea antialcoolistă la noi. — Discursul d-lui dr. Popovici în delegațiunile austriace. — O nouă expedițiã a lui Nansen. — Reînnoirea Asiei. — Ziua de 10 Mai (cuvântare ținută la serbarea scolară din 10 Maiu 1900 a liceului „Petru Rareș“ din Piatra N.) de M. G. Vernescu. — Protoarele mișcătoare la expoziția din Paris. — Din Metafisica poporului român (credințe populare) de St. Tușescu. — „Enciclopedia română“. — Revista maritimă.

Suplimentul II. Sfântă lună, fi-ni mărturie (poveste din popor) de Ioan Pop-Reteganul. — Vijelie și senin (poesii) de I. Scurtu. — Cântec (poesii) de Brîndușă. — Doi bețiți (dramă într'un act și un tablou) de Ioan T. Neagu. — Eram departe (poesii) de Ioan Petrovici. — Tot atât (poesii) de Eug. Ștefănescu.

ULTIME SCRI.

Londra, 14 Iunie. Comunicația telegrafică cu China nu se pôte face, decât prin Rusia. — Lui „Times“ i-se anunță din Peking, că rezidența de vară a legațiunei englese a fost incendiată și prefăcută în cenușă. O telegramă din Shanghai spune, că trupe chineze au atacat în Peking patrurile europene. — „Daily Telegraph“ are scirea, că afară de Peking staționéză trupe chineze, cari se întăresc cu șanțuri și-și îndreptéză tunurile spre legațiunile englesă și americană. — „Daily Mail“ primesce din Tien-Cin scirea, că în Taku au debarcat 2000 de soldați ruși.

Berlin, 14 Iunie. Germania doresce, ca puterile se procedă solidar în China și să pășescă cât de grabnic pentru înlăturarea pericolului.

DIVERSI.

Cum a fost inventată berea dublă (de păstrat — „lager“)? Pe timpul când Wallenstein petrecea în Germania, trăia în orașul Lichtenfels (Bavaria) un pantofar, care avea lângă sine un tiner ucenic. Într'o dimineață stăpânul dete învățacelului o sticlă să-i aducă bere de Bamberg, astfel se numea berea, ce se vindea acolo. Învățacelul însă înțelese lucrul rău, și el se gâti de drum spre Bamberg, unde sosi pe la amiađ. Acolo își umplu sticla, apoi mort de fõme și cu gândul la stăpânul său, de care se mira, cum de l'a trimis așa departe după o sticlă de bere, se întorse spre casă. Tocmai se însera, când ajunse în capul orașului Lichtenfels, unde întelni pe un alt ucenic de pantofar, care rîse de prostia și drumul, ce l'a făcut și nu scia, cum să-i spună mai în grabă despre stăpânul său, cum injură, pentru-că întârziã atât de mult cu berea și că bataia îl aștepta deja. Copilul se înfrică. De-altmintealea meșteșugul de pantofar dela început nu-i plăcea și frica de bătaia, ce-l aștepta, îl făcu pe copil să ascundă sticla în scorbura unui arbore de

lângă drum, pe care o astupă bine cu iarbă și pământ și apoi o apucă în lumea largă.

Pentru iubitorii de aventuri, era atunci tocmai timpul potrivit. Deja în ziua următoare băiatul, care își potoli fõmea deocamdată cu căț-va morcovii smulși din pământ și care durmi peste noapte într'un șopron cu fân, se întelni cu-o cetă de călăreți, cari luară bucuros cu ei pe ucenic, care era destul de vênjos și o ȃi după acestă el încă intră în armata Friedlaudei. În scurt timp fostul învățacel arată mai multă desteritate în manauerea sabiei, decât la cusutul ghetelor și mai mult curaj ca bătaș, decât ca pricepător de-a căra ber. După cinci ani el ajunse oficer și într'o ȃi, în fruntea unui despărțământ de călăreți, se apropiã de pörta orașului Lichtenfels, pe unde eși el odată cu sticla după bere. Arborele scorburos, care ascundea sticla cu bere, sta încă tot verde în același loc. Norocul însă nu îngâmfa pe tiner și primul lui gând a fost să-și cerceteze pe stăpânul de odinoriã, mai întâiu însă merse la arbore, căută sticla, pe care o află încă în bună stare, apoi o luã spre casa măestrului. Surprins, pantofarul privi la oficer, care îi întinse sticla dicend: „Aci e, măestrule, berea, pe care a trebuit să-o aduc din Bamberg; într'adevăr, a durat cam mult, dér cred, că încă totuși va fi bună“.

Pantofarul se uita la el cu uimire, în care timp oficerul îl întrebă, decât nu-și aduce aminte de un învățacel, care a fugit dela el? I-a povestit apoi despre tõe cum s'au întâmplat mai târziu. Mult timp pantofarul nu-și putu aduce aminte, dér sticla cu bere, care pe atunci era un vas prețios, totuși i-a reamintit de cele petrecute. Mai mult de curiositate oficerul destupă sticla și gustă berea. Dér ce să vedă, o bere bună că aceea gura pantofarului încă n'a gustat. Vecinii lui alergară să vadă minunea: pe fostul lui ucenic oficer și o bere ce a stat cinci ani într'o sticlă în scorbura unui copac. Incurând acest lucru a fost cunoscut de toți în oraș. Berarul de acolo a gustat și el berea și încă în acea ȃi în Lichtenfels a săpat prima pivniță, pentru a fi pusă berea în deposit. Acestă metodă incurând se lăți în tõtã Bavaria, aducându-i mare renume și multe parale.

O scenă originală s'a petrecut de curând, după cum se serie din Roma, într'un teatru popular de-acolo. Se dedea un mare „spectacol istoric“, în care regele trebuia să cetescă discursul tronului. Curtea, reprezentanții provincoiei și ai armatei stăteau serioși și plini de demnitate pe scenă de amândouă părțile tronului, pe care-l înconjurau militari și demnitari. Regele îmbrăcat cu lungă „mantana de purpură“, căptușită cu blană de epure de casă, o imitație de hermelin, pășese pe scenă și urcă încet în maestos scările tronului. Toți se plęcă și ministrul-președinte îi întinde un sul de hãrtiã, care trebuia să conție discursul tronului. În tăcerea solemnă a spectatoșilor Regele desdõie sulul, îl privește și... observă, că ține în mână o hãrtiã albă. Regisorul grăise. Ce să facă? Discursul e prea lung; e imposibil să-l reciteze cu ajutorul suflerului. De altfel suflerul e prea depãrtat și nu pôte fi pus în cunoscință de neplăcuta erõre. Ce să facă? O idee genială îi vine în cap Regelui. După-ce aruncă o a doua privire demnă pe hãrtia albă, el stringe hãrtia la loc, dá ministrului-președinte și-i dice cu un ton poruncitor: „Cetesc d-ta!“

Ministrul-președinte devine cam confus de inovația acestă neașteptată; totuși el ia sulul și-l desdõie... Mica glumă, pe care și-o permise Regele, îi devine imediat limpede; el stringe éráși solemn „discursul tronului“, scõte o decorațiã mare de alamă de pe pieptul său, o pune împreună cu discursul tronului la picidõrele Regelui și dice cu o mare demnitate: „Majestate! Fiind-că nu mă împac cu conținutul discursului tronului, imi dau dimisiunea“. Dicend acestă, el pãrãsesce scena fără să aștepte mai întâiu un răspuns.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți :

Cărți de rugăciuni și predicii.

Anghira Mântuirii, cârticea de rugăciuni și de cântări pentru mângăierea sufletescă a drept credincioșilor creștini, *Edițiunea IV corectată*. Gherla, Tipografia diecesană 1899, Un exemplar în păreți tari colorați 35 cr. (plus 5 cr. porto.)

Mărgăritarul Sufletului, carte de rugăciuni și cântări, întocmită pentru toate trebuințele vieții. *Edițiunea IV*. Gherla, Tip. „Aurora“ A. Todoran 1899. Conține peste 334 pag. Legată în păreți tari colorați, costă 50 cr. (cu posta 55 cr.)

Micul mărgăritar sufletesc, cârticioasă de rugăciuni și cântări, întocmită mai ales pentru copiii mai marișori. Gherla, Tip. „Aurora“ A. Todoran 1898. Un exemplar legat în păreți tari colorați costă 22 cr. cu posta 23 cr.)

Carte de rugăciuni, cereri și laude întru onoarea Preacuratei Fecioare Maria, pentru folosul și mângăierea sufletelor. Gherla, Tip. Diecesană, 1898. Prețul unui exemplar legat în păreți tari colorați 20 cr. (cu posta 23 cr.)

Cuvântări bisericesti pe sărbătorile de peste an, scrise de Prepositul capitular Ioan Pavin. Pe lângă predicii, se mai află în text câte-o instructivă notiță istorică privitoare la însemnătatea diferitelor sărbători. Conține vre-o 400 pag. Prețul 1 fl. 50 cr. (în loc de 2 fl. cum era la început), prin postă 1 fl. 60 cr. Aceste predicii sunt favorabil aprepțiate și din partea clerului înalt din România.

Cuvântări funebrele și iertăciuni pentru diferite cazuri de morțe, întocmite de Ioan Pavin. cunoscutul scriitor bisericesc. Conțin vre-o 400 pag. Prețul numai 1 fl. 50 cr. (prin postă 1 fl. 60 cr.)

Predici pentru Dumineci de Iustin Popșiu, învățatul scriitor bisericesc, marele orator și bunul Român de odinioară. E o carte de vre-o 500 pag. format mare, tipar modern, cuprinzând predicii frumoase pentru toate Duminecele de peste an. Prețul 2 fl. 20 cr. (prin postă recomandat 2 fl. 35 cr.)

Predice pentru Duminecele de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de Vasile în Christ. Conține predicii dela Dumineca XI după Rosalii până la Dumineca Vameșului. Prețul 80 cr. (prin postă 85 cr.)

Predici pe toate Duminecele și sărbătorile de peste an, de Em. El-firescu, cunoscut stat de bine în cercurile româresci din numeroasele zile srieri atât de mădușe, instructive și cu stăta gust oțite. E o carte mare, de 350 pag. Prețul 1 fl. 50 cr. (4 lei).

Scrieri economice.

Pentru economii de vite este de neprețuit folos marele și valorosul op **Zootechnia** sau cultura generală și specială a vitelor, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala superioară din Bucuresci (Herestrâu). Deși am anunțat încă de astătomnă aparițiunea acestui prețios op, el n'a străbătut până acum în părțile de dincoace de Carpați. Ați însă se găsește în deposit la Tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov și se poate trimite imediat ori cui îl cere. „Zootechnia“ este partea a treia din „Manual de agricultură“ al d-lui Maior, care a fost atât de călduros aprepțiat din partea întregii prese române și premiat și din partea Academiei Române. „Zootechnia“ cuprinde 779 pag. format mare 4° cu 225 figuri și costă 8 corone (cu posta recomandat 8 cor. 50 bani). Recomandăm economilor noștri de vite această bogată scriere, până ați singură în felul său în literatura română. Din *partea I* a Manualului: **Agrologia** sau „Agricultura generală“, 524 pag. à 5 cor., (cu posta rec. 5 cor. 50 bani) — și *partea II*, **Fitotechnia** sau cultura specială a plantelor cu 611 pag. și 202 figuri. Prețul 8 cor., (cu posta rec. 8 cor. 50 bani).

„**Cartea Plugarilor**“ sau povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, creșterea vitelor“ etc. scrisă de Ioan Georgescu. Tracteză despre legumărit, gunoiu, lucrarea pământului, sămănături, vierit, pădurit, creșterea cailor, vitelor, găștelor etc. Un exemplar de 90 pag. costă 25 cr. (plus 3 cr. porto). Acastă carte a eșit numai acum de sub tipar.

„**Stupăritul**“, întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începători și pentru toți iubitorii de acest ram al economiei, de Constantin Dimian, preot în Brețcu. O carte de 154 pag. format mare 8°. Prețul 80 cr. (cu posta 85 cr.)

Insoțirile de credit împreunate cu insoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptari etc. Indreptare practică pentru înființarea și conducerea de astfel de insoțiri, de F. W. Raiffeinsen. *Edițiunea a V-a*. Trad. de Dr. A. Brode. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiuului. Conține 227 pag. și costă 80 cr. (Cu posta 90 cr.)

Cele mai de lipsă cunoștințe despre Legea veterinară — o carte foarte necesară pentru economii de vite. Editura Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului. Conține 134 pag. format mare și costă numai 30 cr. (cu posta 35 cr.)

Cartea stuparilor săteni de Romul Simu. Cu mai multe ilustrațiuni în text. Editura Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului. Prețul 40 cr. trimis francoat.

Grădina de legume, de Ioan F. Negruțiu, profesor în Blașu. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruțiu e de cel mai mare folos practic și, pe cât scim, în literatura noastră de dincoace e singura scriere mai bună în această materie. Costă 25 cr. (plus 3 cr. porto).

Vinuri din pome, de Grigorie Halip. prof. la școala agronomică din Cernăuți. Este o carte de 96 pagine, în care se dau explicații și învățături amănunțite asupra modului, cum este a-se face tot felul de vin și must din felurite pome; cari pome sunt mai bune pentru facerea vinului și cum este a-se manipula vinul pentru a avé gust bun etc. Prețul 20 cr. (prin postă 23 cr.)

„**Răsboiul pentru neatârnae**, porvestit pe înțelesul tuturor de George Coșbuc“, este o carte nu numai cât se pôte de interesantă, bine scrisă și atrăgătoare, d'er tot-odată și cea mai efitnă între cărțile românesci, apărute până acum. Un exemplar în format mare 8° de 283 pagine costă numai 50 cr. (cu posta 55 cr.). Cu deosebire ar fi de dorit să se răspândescă cât mai mult în straturile poporului, fiind ea în adevér scrisă „pe înțelesul tuturor“.

„**Țiganiada**“, sau „**Alexandria a Țigănescă**“, o prea frumoasă povestire scrisă acum o sută de ani de prea iscusitul Ioan Budai Deleanu, ér acum de nou scosă și pe înțeles întocmită de V. O. Acastă interesantă scriere nu numai că oferă o lectură hazlă și de mare valoare pentru limba vechiă strămoșescă, ea conține și povețe foarte folositoare pentru generația noastră de ađi. Cartea a apărut în editura librăriei Ciureu din Brașov și costă 45 cr. sau 90 bani; cu posta 1 cor.

O carte de legi. „**Amicul Poporului**“ indreptar în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“ de Titu Vuiculescu, pretor în Pestea maghiară. Cartea e întocmită la înțelesul țeranilor, așa că din ea ori-ce plugar, ori-ce măestru, ori-ce om, care știe ceteri, pôte să înțelégă lămurit, ce-i este după lege ertat să facă și ce nu; cum are să-și câștige anumite drepturi, la cine să se indrepte cu plângerea ori cu rugarea. Costă 50 cr. (cu posta 55.)

O carte valoroasă, scrisă de d-l Ioan Popoa, profesor la școalele române din Brașov. Cartea este intitulată: „**Caractere morale**, exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne“. Acastă carte, atât prin esteriorul său elegant, cât și prin cuprinsul său bogat, de aproape 400 pagine, este o adevérată podobă în literatura noastră. Atragem asupra ei atențiunea tuturor Românilor iubitori de carte; în ea cetitorul va găsi o comoră nespuse de prețioasă de învățături, de mângăieri, de însuflețiri spre tot ce e moral, nobil și frumos. Prețul 1 fl. 25 cr. (cu posta 1 fl. 35.) Pentru România 3 Lei, la care este a se adauge și portul postal. — Se află de vânzare la Tipografia „A. Mureșianu“, la librăria N. I. Ciureu și la librăria H. Zeidner în Brașov.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Grigoriu Măsr.

A N U N C I U R I
(insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscriizei administratiunii. In cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădământ, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Iunie 1900.

Renta ung. de aur 4%	116.—
Renta de corone ung. 4%	91.25
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	120.50
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	99.55
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	116.80
Bonuri rurale ungare 4%	91.70
Bonuri rurale croate-slavone	92.50
Impr. ung. cu premii	18.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	138.50
Renta de argint austr.	97.85
Renta de hârtie austr.	97.45
Renta de aur austr.	116.20
Losuri din 1860.	134.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	17.47
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	724.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	710.50

Napoleondori	19.31
Mărci imperiale	118.50
London vista.	242.25
Paris vista	96.32 1/2
Rente de corone austr. 4%	97.25
Note italiene	90.50

Cursul pieței Brașov.

Din 15 Iunie 1900.

Bancnota rom. Cump.	19.—	Vënd.	19.04
Argint român. Cump.	18.80	Vënd.	18.90
Napoleond'ori. Cump.	19.24	Vënd.	19.26
Galbeni Cump.	11.30	Vënd.	11.40
Ruble Rusesci Cump.	127.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turoesci Cump.	10.72	Vënd.	—
Scriș. fonc. Albina 5%	100.—	Vënd.	101.—

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leacire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicioase la stomach și pânteece, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai diferite bole femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încoace. — Prețul unei cutii originale sigilate Corone 2.— Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alina durerile de soldină și reumatism și a altor urmări de răceală. Prețul unei sticle originale plumbate, Corone 1.80.

Săpun de copii a lui Moll.

Cel mai fin săpun de copii și dame fabricat după metoda cel mai nou pentru cultivarea rațională a peleii, cu deosebire pentru copii și adulți. Prețul unei bucăți Cor. — 40 Cinci bucăți Corone 1.80. Fie-care bucată de săpun, pentru copii este provădută cu marca de apărare A. Moll.

Triniterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează zilnic prin rambursă postală.

La deposite se se cêră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Franz Kellemen și engros la D. Eremia Nepoții, Teutsch & Tartler.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădut cu cele mai bune mijlôce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AUR, ARGINT ȘI COLORI

CĂRȚI DE ȘCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUCĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE și IMPRIMATE
pentru toate speciile de serviciuri.

BILANȚURI.

Compturi, Adrese,
Circulari, Scrisori.

Coverte, în toată mărimea.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, etagiul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.